

א ס ת ר ג ו ר ז"ל

19.12.69

ביום רביעי, א' בטבת, הוא היום השישי של חנוכה, ליווינו את חברתנו אסתר גור בדרכה האחרונה למנוחת עולמים. ערב לפני כן נודע לנו לתדהמתנו, כי אסתר נפלה לפתע פתאום ולא קמה עוד - בת ס"ב היתה במותה.

אסתר הגיעה לארץ, יחד עם משה (יבלח"א), לפני שלושים וחמש שנים וחצטרפו שניהם לקבוצנו. היא באה מקרב יהדות פולין השורשית, ממספחת בורנשטיין המשכילה, שבניה היו ידועים כעסקני ציבור נאמנים. כחניכת תנועת הנוער החלוצית "גורדוניה" הכינה אסתר את עצמה לעליה וציפתה בכליון-עינים ל"סרטיפיקאט" - דשיון כניסה לארץ, שהשלטון המאנדאטורי הכריטי, שמשל אז בארצנו, היה קובע ומחלק בצמצום וביד קמוצה לבני עמנו, שבאלפיהם התדפקו על שערי המולדת, עת השלטון הזה היה פותח לפניהם רק סדק צר בלבד...

כאן, באשרות יעקב בנתה אסתר את ביתה המשפחתי בתוך הבית הקבוצי השיתופי. הכרנוה כאם מסורה ודואגת, אשר שום עבודה לא היתה קשה בעיניה למען ילדיה, ולאחר מכן גם למען נכדיה, אחרי יום-עבודה מייגע של עצמה. לפני שנים פקד אסון את משפחת גור, כשבנם הבכור יוחאי ז"ל מת בדמי ימיו. את כאב אבדן הבן נשאה אסתר בלבה כל השנים, ולסבל הנפשי הזה נתווספו גם מיחושים גופניים, שגברו במיוחד בזמן האחרון, מאז נתונים אנו בקו-האש ומאחר שתכפו עלינו ההפגזות והירירות של האויב.

גם ראינוה שנים רבות בעבודתה המקורה והיעילה במרפאת השיניים כעוזרת לרופא. ולא רק עוזרת לרופא היתה, אלא גם מגישה בכל ימות השבוע עזרה ראשונה לחכרים בשעת הצורך, שהרי רופא השיניים בא אלינו בדרך כלל אחת לשבוע. בעבודתה זו התמחתה המנוחה, ואף עשתה אותה בענין וברצון.

למשה ולכל בני משפחת גור - תנחומים והשתתפות בצערם וכאבלם על הרעיה והאם המסורה אסתר, זכרונה לברכה.

יצחק מאור